

Vztah Evropské unie a USA po nástupu Bidenovy administrativy

Každá nová administrativa nabízí příležitost změnit vztah mezi EU a USA. Rozsah změny v současném období představuje výjimečnou příležitost (nebo riziko). EU má nové vedení. USA mají nové vedení. Spojené království opustilo Unii; jeho odchod mění myšlení, politickou dynamiku i ekonomickou zátěž uvnitř Unie a přidává nový vnější prvek do vztahu mezi EU a USA. Angela Merkelová brzy odejde a absence kohokoli s jejími zkušenostmi, dovednostmi a osobností změní vztahy v Evropské radě a její schopnost vytvářet jednotné pozice. Proto, když si EU klade otázku, zda prezident Biden představuje příležitost k obnovení vztahů, kladou si političtí činitelé ve Washingtonu stejnou otázku ohledně řady změn, ke kterým v Evropě dochází.

Pro Evropany představuje administrativa prezidenta Bidena kontinuitu a náznak budoucí změny. Prezident Biden se pyšní svým irským dědictvím a pravděpodobně představuje posledního prezidenta, jehož formativní zahraniční politickou zkušeností byla studená válka a rozvoj Evropské unie. Jeho viceprezidentka Kamala Harris symbolizuje novou generaci, jejíž etnické a kulturní vazby leží mimo Evropu.¹ Zatímco Senátní výbor pro zahraniční vztahy zůstává obyčejně především evropskými Američany, třemi z jeho nejvýznamnějších hlasů - a potenciálních kandidátů na prezidenta - jsou Corey Booker, Ted Cruz a Marco Rubio. Prezident Biden proto může hrát zásadní roli při zajišťování důležitosti vztahu mezi EU a USA v budoucnu.

Tento vztah je kriticky důležitý pro obě strany. Ekonomické vztahy mezi EU a USA jsou největší a nejsložitější v historii. Transatlantická ekonomika generuje tržby 6,2 bilionu USD ročně a udržuje 16 milionů pracovních míst na obou stranách Atlantiku. 64 % evropských zahraničních investic jde do USA a 60 % zahraničních investic USA jde do Evropy. Majetková základna amerických společností v Německu je dvojnásobná oproti jejich základně aktiv v Číně. Přidaná hodnota nefinančních amerických společností v EU činila 6,5násobek přidané hodnoty japonských firem a 18násobek přidané hodnoty čínských firem.²

Prosperita vyvolaná tímto vztahem, zejména od druhé světové války, umožnila obrovský sociální, demokratický a vědecký pokrok na obou kontinentech a pravděpodobně nejvyšší úroveň osobní a národní bezpečnosti, která dosud na obou stranách Atlantiku existovala. Všechny ostatní hlavní příležitosti a možnosti hospodářského růstu pro EU nebo pro USA obsahují velkou nejistotu a volatilitu a některé představují pro dosažený pokrok velkou hrozbu. Nová administrativa prezidenta Bidena proto představuje nejen příležitost k obnovení a posílení vztahu mezi EU a USA, ale také příznivý okamžik k potlačení předsudků, stížností a soupeření na obou stranách, a zaměření se na velké výhody, které tento hospodářský vztah může i nadále poskytovat.

Obě strany by si tak měly uvědomit, že debata o izolaci, autonomii či suverenitě ignoruje ekonomickou realitu jejich vztahu. Jakýkoli pokus o oddělení našich propojených ekonomik by způsobil jejich vážné narušení, které by se šířilo z ekonomiky do politiky a do společnosti. Obě ekonomiky by byly oslabeny v soutěži s konkurenčními ekonomickými systémy, které s sebou přinášejí opravdové výzvy pro úroveň individuální svobody, bezpečnosti a prosperity, na nichž jsou naše společnosti založeny.

Pokud EU chce, aby se Bidenova administrativa zaměřila na obnovení vztahu, musí nejvyšší představitelé v Bruselu a v jednotlivých hlavních městech zvážit, jak jejich vlastní činy omezují či zlepšují schopnost americké vlády jednat způsobem, jež posílí vztah ve prospěch evropských zájmů. Prezident Biden zvítězil v prezidentských volbách těsně a podstatná část americké populace věří v nepodložená tvrzení o volebních podvodech (která byla odmítnuta soudy i Kongresem) vyvolaná předchozím prezidentem a

¹ Za posledních 50 let přijelo do USA více než 59 milionů přistěhovalců, zejména z Latinské Ameriky a Asie. Rekordních 14 % Američanů se narodilo v cizině. 11 Senátorů jsou z řad menšin; 137 zástupců Sněmovny reprezentantů jsou z řad menšin.

² [The Transatlantic Economy 2021 | U.S. Chamber of Commerce](#)

jeho příznivci. Prezidentova politická strana má těsnou většinu ve Sněmovně reprezentantů a v Senátu pouze na základě rozhodujícího hlasování místopředsedy. Historie a současný politický konsenzus předpokládají, že se tyto většiny ve volbách v polovině volebního období v roce 2022 změní v menšiny. V důsledku toho tak může administrativa čelit obviněním, že selhala v ochraně národních zájmů, což je běžná nacionalistická taktika opozičních stran, které povinnosti a odpovědnost plynoucí z vládnutí nenesou. Přestože je nový tým pro zahraniční politiku složen z vysoce zkušených odborníků s hlubokými vazbami na Evropu, jejich schopnost jednat je silně ovlivněna intenzivním zaměřením se na domácí konflikty a vysoce ideologickými, až fanatickými reakcemi na aktuální události.

Vzhledem k neobvykle napjaté politické atmosféře ve Spojených státech může být iniciativa EU k nastolení digitální suverenity mnohem více vnímána jako čin nepřátelství EU vůči USA a mít tak neočekávané a nepříznivé důsledky. Zaměřením se na – a definováním – vzájemných výhod digitální aliance by EU mohla vést politické vztahy vůči USA pozitivnějším směrem a zajistit, aby obě strany získaly trvalé výhody ze stále více se prohlubujících ekonomických vztahů.

Stejný přístup platí pro otázky změny klimatu či společné obrany. To, že se USA znovu zavázaly k dodržování Pařížské dohody, dává signál, že se zájmy EU a USA v této klíčové otázce sblíží. Odpor k iniciativám v oblasti změny klimatu je přítomen v Kongresu i mezi širokou veřejností USA. Čím více budou EU a USA v této otázce koordinovat postup, tím menší je riziko, že lidstvo bude muset v důsledku nečinnosti čelit závažným následkům, které výzkumy předpovídají.

Rozhodnutí zemí EU neinvestovat 2 % svého rozpočtu do obrany bylo po celá desetiletí zdrojem zklamání pro Američany napříč politickým přesvědčením a přispělo k roztříštění vztahů. Vzhledem k tomu, že USA jsou nuceny přesunout svou větší vojenskou pozornost do tichomořské oblasti, bude otázka evropské obrany stále důležitější a potenciálně sporná. Otevřená a upřímná diskuse o tom, jaká bude evropská obrana a kdo ponese jaké náklady, povede ke zlepšení vztahů.

A nakonec, naše společnosti a náš ekonomický úspěch byly postaveny na určitých společných hodnotách. Zakládáme si na podnikání, které je nezávislé na politice, a na politice, která není příliš ovlivněna obchodem. Věříme, že každý člověk si zaslouží spravedlivou šanci a každý podnik spravedlivé podmínky. Jsme přesvědčeni, že o konkurenci by měly rozhodovat schopnosti a technologické inovace. Prezident Biden tyto ideály podporuje a jeho současné priority jsou postaveny na snahách o jejich dosažení na domácí půdě. Jeho administrativa by mohla být dobrým partnerem pro obnovení celosvětové výzvy k lepšímu podnikatelskému prostředí, které podporuje lepší společnost a lepší politiku.

Every new administration offers the opportunity to change the relationship between the EU and the USA. The amount of change in the current period presents an exceptional possibility (or risk). The EU has new leadership. The US has new leadership. The UK has left the Union; their departure changes both the thinking, the political dynamic, and the economic heft within the Union, and adds a new external element to the relationship between the EU and US. Angela Merkel will soon depart, and the absence of anyone with her experience, skills and stature will change the relations within the European Council, and its ability to craft united positions. Therefore, as the EU asks itself whether President Biden represents an opportunity to renew the relationship, policy-makers in Washington are asking the same question about the series of changes occurring in Europe.

For Europeans, President Biden's administration represents continuity, and a hint of the change to come. President Biden prides himself on his Irish heritage, and likely represents the last president whose formative foreign policy experience was the Cold War, and the development of the European Union. His vice-president, Kamala Harris, symbolizes a new generation whose ethnicities and cultural ties lie outside of Europe.¹ While the Senate Committee on Foreign Relations remains populated primarily by European Americans, three of its most prominent voices- and potential candidates for President- are Corey Booker, Ted Cruz and Marco Rubio. President Biden, therefore, can play a critical role in securing the prominence of the EU-US relationship in the future.

That relationship is critical for both sides. The economic relationship between the EU and the USA is the largest and most complex in history. The transatlantic economy generates USD 6.2 trillion in sales annually, and sustains 16 million jobs on both sides of the Atlantic. 64% of European foreign investment goes into the USA, and 60% of US foreign investment goes into Europe. US companies' asset base in Germany is double their asset base in China. The value-added of non-financial US corporations in the EU was 6.5 times the value-added of Japanese firms and 18 times the value-added of Chinese firms.²

The prosperity spurred by this relationship, especially since World War II, has enabled the enormous social, democratic and scientific progress on both continents, as well as arguably the highest level of personal and national security that has existed to date on both sides of the Atlantic. All other major economic growth opportunities for either the EU or the US contain much uncertainty and volatility, and some pose a major threat to that progress. Therefore, the new Biden administration not only represents an opportunity to renew and strengthen the relationship, but also a felicitous moment to suppress prejudice, grievances and rivalry on both sides to focus on the great benefits this economic relationship can continue to provide.

Both sides should recognize that talk of isolation, autonomy or sovereignty ignores the economic reality of the relationship. Any attempt to disentangle our intertwined economies would cause severe disruption that would spread from the economy to politics and society. Both economies would be weakened in the competition against rival economic systems that pose real challenges to the level of individual freedom, security and prosperity on which our societies are based.

If the EU wishes the Biden administration to mark a renewal in the relationship, leaders in Brussels and in national capitals need to consider how their own actions restrict

¹ Over 59 million immigrants have entered the US in the last 50 years, primarily from Latin America and Asia. A record 14% of Americans are foreign born. 11 Senators are minorities; 137 House representatives are minority.

² [The Transatlantic Economy 2021 | U.S. Chamber of Commerce](#)

or enhance the US administration's ability to act in a way that advances the relationship to benefit Europe's interest. President Biden narrowly won the presidential election, and a substantial part of the population believe unsubstantiated claims of election fraud (rejected by both courts and Congress) by the previous president and his followers. The president's political party holds a narrow majority in the House of Representatives and a majority in the Senate only through the decisive vote of the vice-president. History and current political consensus predict those majorities will erode into minorities in the mid-term elections of 2022. The situation makes the administration susceptible to charges of failing to protect national interests which are the common nationalistic tactics of opposition parties who do not bear the obligation of governing. Although the new foreign policy team is full of highly experienced professionals with deep ties to Europe, their ability to act is influenced heavily by the intense focus on domestic conflicts, and highly ideological, partisan reactions to current events.

Given the unusually fraught political atmosphere in the United States, EU initiatives to establish digital sovereignty can increase perceptions of the EU's hostility toward the US, and lead to unanticipated and unfavorable results. By concentrating on- and defining- the mutual benefits of a digital alliance, the EU could both steer the political relationship with the US in a more positive direction and ensure that both entities receive the continued benefits of the ever-deepening economic relationship.

The same approach holds true for issues such as climate change and common defense. The US re-committing to the terms of the Paris Agreement represents a signal that interests are aligning on this critical issue. Opposition to climate change initiatives is guaranteed in Congress and among wide swathes of the US population. The more the EU and US coordinate on this issue, the lower the risk that humanity must endure the severe outcomes science predicts will be caused by inaction.

The decision of EU countries not to invest 2% of their budget into defense has been a source of disappointment for Americans of all political persuasions for decades, and has contributed to the fraying of relations. As the US is forced to shift more military attention to the Pacific region, the issue of European defense will become more important, and potentially contentious. An open and honest discussion of how Europe will be defended and who will bear what cost will do much to improve relations.

Finally, our societies, and our economic success, has been built on certain shared values. We pride ourselves on businesses that are independent of politics, and politics that are not unduly influenced by business. We believe every person deserves a fair chance, and every business a fair playing field. We believe that competition should be decided by competence, and technological innovation. President Biden evokes these ideals and his current priorities are built on trying to attain them domestically. His administration could be a good partner for renewing the global call for a better business environment that supports a better society and better politics.